

Proiect semestrial

În urma testului de personalitate realizat pe site-ul 16Personalities am aflat că am o personalitate de tipul protagonist asertiv fiind 64% extravertit, 58% intuitiv, de natură 63% emotional, tactica 74% de tip judecătoresc și cu o identitate 61% asertivă.

În primul rând, pot introduce trei dintre cele cinci caracteristici menționate mai sus într-una singură și anume faptul că sunt extravertit, intuitiv și că am o latură de tip judecătoresc. Pot face acest lucru întrucât toate trei mă ajută în viața de zi cu zi. Eu în toate proiectele la care am participat sau pe care eu le-am deschis am fost manager sau lider reușind să duc la bun sfârșit tot ce îmi propuneam. Astfel, latura extravertită m-a ajutat întotdeauna să pot comunica bine cu majoritatea oamenilor de sub tutela mea. Totodată, latura intuitivă mi-a fost folositoare pentru momentele când a trebuit să distribui responsabilități celorlalți oameni, iar partea judecătorească a mea a fost întotdeauna mai accentuate, deoarece când iau o decizie, adesea analizez toate posibilitățile și realizez mai multe planuri de rezervă astfel încât să îmi pot susține deciziile și opiniile într-un mod puternic în fața celorlalți. Pe de altă parte, natura mea predominant emoțională mă împiedică în viața de zi cu zi, întrucât adesea prefer să ajut pe cei din jurul meu mai mult decât să respect ceea ce mi-am propus să fac în acea zi. Adesea mă pun pe mine pe planul al doilea în favoarea prietenilor și a oamenilor care merită să fie într-o poziție mai importantă decât mine. Astfel acest lucru mă împiedică adesea din a reuși să îmi duc la bun sfârșit toate planurile zilnice. Astfel în legătură cu aceasta se află și latura mea asertivă care mă ajută zi de zi, deoarece sunt deschis la opiniile tuturor și deschis să învăț lucruri noi, reușesc adesea să îmi impun punctele de vedere și reușesc adesea să îmi asum greșelile nelăsând în viața mea să apară minciuna și înșelarea celorlalți cu privire la mine.

În al doilea rând, dacă ar fi să aleg doar trei dintre cognițiile menționate mai sus în scopul de a le analiza în rolul de profesor, aș începe cu cea extravertită. Aceasta mă ajută în relația cu elevii să fiu deschis și să le ofer un bun exemplu de comportament în societate în momentul în care văd în fața lor o persoană dornică să discute multe aspecte ale subiectului. În relația cu profesorii colegi, acest lucru această latură poate fi foarte folositoare întrucât este important să discutăm între noi pentru a nu le oferi elevilor idei eronate pe anumite subiecte, ci să fie cât mai apropiate de esența adevărată. Latura extravertită în legătura dintre profesor și directorul școlii

este una benefică, întrucât soluțiile unei probleme sau dezbaterile pe o anumită team la nivel de organizare sunt realizate deschis, nelăsându-se loc pentru interpretări greșite ale problemelor și ajută în găsirea rapidă a unor soluții. Nu în ultimul rând, în relația cu părinții această latură este din nou foarte importantă pentru profesor întrucât la fel ca în cazul directorului, părintele unui copil trebuie să înțeleagă amănunțit problemele sau sfaturile primite de la profesor în legătură cu educația de acasă a copilului. O a doua cogniție care poate fi supusă analizei acesteia este cea emoțională, astfel în legătura cu elevii adesea aceasta nu poate fi una prolifică, dar poate fi folosită în acest sens. Adesea legătura emoțională față de elevi, pe unii oameni insuficient maturizați îi poate împiedica din a le oferi o evaluare corectă, ci de a le da false impresii despre cunoștințele lor, însă dacă profesorul este suficient de conștient că o notă mica, într-un anumit punct poate motiva elevul să reia materia și să o fixeze, această latură emoțională poate fi folosită într-un mod pozitiv. În relația cu profesorii colegi, această natură emoțională poate ajuta foarte mult întrucât legătura dintre ei poate fi foarte strânsă, iar rezultatele în educarea elevilor pot fi prolifică, iar la fel de mult este important această latură emoțională a profesorului și în legătura cu directorul școlii putând exista aceleași rezultate pozitive ca în cazul legăturii cu ceilalți profesori. Totodată, relația profesorului cu părinții poate fi una care necesită ca profesorul să aibă o natură emoțională, întrucât aceasta poate crește nivelul de implicare în reducerea copilului, iar adesea părinții reprezintă un factor foarte important în educarea copiilor. Drept a treia cogniție voi alege pentru analiză identitatea de tip asertiv. Aceasta ajută în relația cu elevii în momentul în care ei sunt frustrați pentru anumite note primite sau nu înțeleg o anumită noțiune, iar pe profesor aceasta îl poate ajuta să aibă răbdare cu toți în scopul de a-i face să înțeleagă bine materia predată. În relația cu profesorii colegi, identitatea asertivă mă ajută pe mine ca și profesor să fiu deschis noilor opinii și păreri atât în legătură cu educarea normală a elevilor, cât și cu profesorii colegi de aceeași materie care pot umple goluri de experiență cu alți elevi pentru a-i putea motiva pe toți elevii să învețe. În relația cu directorul școlii, asemeni cu ceilalți profesori, poate ajuta partea aceasta asertivă prin deschiderea la noi idei și propuneri pe care le are directorul față de organizare sau față de soluțiile pe care el le aduce, putând astfel să purtăm o discuție liberă și productivă. Această identitate a mea în rolul profesorului este prolifică și în relația acestuia cu părinții mai ales datorită faptului că îmi pot exprima cu tărie părerea despre un elev, chiar și în situația în care părintele are o impresie mult prea bună despre copilul

său, chiar dacă acesta nu reușește să se ridice la nivelul așteptărilor, astfel reușind să îi transmit compact comportamentul elevului la școală.

În al treilea rând, pentru a studia un conflict în calitate de profesor voi alege din nou aceleași trei cogniții de mai sus, iar persoana în care mă aflu în conflict va fi un elev, întrucât aceasta este persoana față de care profesorul trebuie să fie cel mai conectat. Astfel, în situația în care un elev a ajuns la mijlocului anului școlar fără să învețe mai nimic și are doar note mici, dar el dorește să ia note mai mari fără să învețe. Astfel în acest conflict, partea extravertită a mea poate să mă ajute în comunicarea cu elevul și să nu fiu pasiv față de problema lui. Natura emoțională a mea mă va putea ajuta să mă implic în rezolvarea acestei probleme și să încerc să îl fac pe elev să înțeleagă faptul că nu este foarte dificil să ia o notă mai mare, dar mai ales să îmi dedic din timp pentru a încerca să îl fac să înțeleagă materia în sine. Totodată, se îmbină frumos în această problemă și identitatea asertivă întrucât sunt deschis oricărei greșeli în predare pe care mi-o semnalează elevul și îmi asum la rândul meu greșeala, dându-i ocazia să înțeleagă faptul că amândoi suntem oameni și suntem supuși greșelilor, să nu înțeleagă elevul în mod eronat că doar eu ca și profesor voi avea întotdeauna dreptate. În rezolvarea conflictului acestuia este important să ating ca profesor și ținta de a-l ajuta să rămână în viață cu o învățătură, nu numai să își resolve o problemă de moment a notei de la acea materie.

În concluzie, cu ocazia realizării testului de la început și a acestui proiect, am aflat mai multe despre mine și despre calitățile mele, dar la fel de bine și despre defectele mele pe care le pot repara în scopul de a fi un bun pedagog pentru elevi, dar și de a relaționa în viața personală cu celelalte cadre sociale precum colegi profesori, director școlar sau părinți.